

tager, at Forpligtelsen er ophævet, saa tror jeg virkelig ikke han vil opleve den Dag, at man nogenfinde under de nuværende Forhold gaar hen og sætter en Tvangsforpligtelse i Stedet. Det ærede Medlem her ved min Side fra Nalborg Amts 1ste Valgkreds (Zahle) dvælede saa meget ved, hvorledes Kirken paa enkelte Steder stod lige overfor Staten. Ja, det vil dog vistnok det ærede Medlem, naar han husker Kirkehistoriens forskjellige Tider, indrømme, at de Tider, hvor Kirken især øvede Tryk overfor Staten, vare saadanne Tider, hvor Kirken efter Trældom under Staten gik ud fra at være Statskirke, og, idet den selv var opammet i Staten med dens hele Aand i sine Forhold, tog Magten over Staten; det var jo saaledes Tilfældet i det østromerske Riges Tid, da ligeoverfor det den vestlandske Kirke emanciperedes. So mere man holder Kirken fast ved Staten, desto mere vil man ødelægge Kirken i dens rettte Udvikling. Det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds bemærkede i Dag som saa ofte, at Præsterne kun ere Statsembedsmænd. Jeg skal dog hertil bemærke, at indtil den sidste Tid aflagde Enhver, der blev Præst, to Eder, en til Staten og en til Kirken, men det ærede Medlem glemte vist desuden her, at denne Ed til Kirken er bleven afløst af et Løfte efter den eiendommelige friere Aand, hvori det kirkelige Liv efter Grundloven sikkert maa føres hen, men det er en Aand, som er vidt forskjellig fra den, man her anbefaler til Thingets Vedtagelse paa et andet Puntt af de kirkelige Anliggender. Altsaa er Præsten endnu den Dag i Dag stillet i et dobbelt Forhold til Kirken og til Staten, imedens andre Embedsmænd kun staa i det enkelte Forhold til Staten. Endelig opafstede det ærede Medlem det Spørgsmaal, hvis Embedsmand Præsten var, naar han kun kunde assættes af Staten og ikke af Menigheden, om det var Sjællands Biskop. Nei, det er han ikke paa den Maade; men fordi Præsten ikke kan assættes og heller ikke endnu kaldes af Menigheden, vedbliver han dog lige godt at være Menighedens Præst. Hvis Embedsmand er Skolelæreren? Han kan ikke assættes af Menigheden, men er han derfor

Provstens Embedsmand? Nei, han tjener sin Menighed, og Menigheden har Ret til at faae sin Klage over ham afsjort af Administrationen og ad den Vej faae ham affædiget, hvis Klagen er begrundet, saa at kort sagt den Sætning, at Præsterne absolut maa være Statsembedsmænd, fordi de ikke kunne assættes af Menigheden, holder ligesaa lidt Stik overfor Præster som overfor Skolelærerne.

Jens Jørgensen (Skjøndt jeg for Diebliffet har noget ondt ved at tale, og min ærede Medforslagsstiller har udtalt Alt, som jeg anser for ønskeligt at faae udtalt, saa kan jeg dog ikke undlade at sige et Par Ord, da vort Forslag har modt saa megen Modsigelse. Jeg skal da først berøre, hvad der er sagt af tre ærede Medlemmer om de „rige og store Gaver“ og de „mangfoldige Penge“, der vilde komme ind til Præsterne, hvis vort Forslag vedtoges, hvorfor vi da ogsaa samtidigt burde have stillet Forslag om Nedsættelse i Pengelønningen. Nu gaar det rigtignok over mit Begreb, hvorfra disse „store, rige Gaver“ og de „mange Penge“ skulde komme. Vort Forslag gaar jo i al Korthed ud paa, at Menighedernes nuværende lovbestemte Forpligtelse til at give Offer og Accidentser skal bortfalde, og naar vi altsaa foreslaa, at Forpligtelsen bortfalder, hvorved Pengene skulle indkomme, saa kan jeg virkelig ikke forstaa, hvorfra de mangfoldige Penge skulle komme, og det navnlig under de nuværende Tidsforhold. Jeg tror tværtimod, at saasnart der udkommer en Lov med en saadan Bestemmelse som den, vi foreslaa, saa vil al Offring i Kirken falde bort af sig selv, og Gaver kun gives ved enkelte Leiligheder, hvor Menighedsmedlemmerne maatte føle sig tilfalte af deres Præsts Virksomhed og ønske at give ham Noget, men det tror jeg ikke, man skal belligge sig over, men netop være glad ved. Naar der er talt saa meget om, at Præsten er Statsembedsmand, saa skal jeg gjerne indrømme, at det er han, men ved Siden deraf er han jo dog ogsaa den, der forestaar den aandelige Gjerning i Menigheden, og naar nu Menighedens Medlemmer finde sig opbyggede ved ham og i inderligt Samfund med ham, og de selv maasse sidde